

lahendus kerge tulema ning otsuse võis lõplikuks kuulutada. Visadus võimaldas Lassul oma põhimõtetele kindlaks jääda ka temale rasketel aegadel. Linda Lass on sügavalt usklik inimene. Möödunud sajandi viiekümnendatel aastatel nõukogude korra “õitsvates tingimustes” pidi ta selle pärast taluma alandusi ja ränka tagakiusamist. Aga ka siis leidis raamatukoguperes häid töökaaslasi, sooja südamega inimesi, kes teda salaja toetasid ja aitasid. Nii mõtlebki Lassu raamatukogurahva peale hella tundega südames ja palub kõigevägevamat, et ülikooli raamatukogul ja tema kunagistel töökaaslastel hästi läheks. Ja hea, et nüüd on poeg talle toeks. Mõtleme meiegi tema peale ja tuletame meelde tema õpetussõnu. Lassu — palju õnne ja rahulikku vanaduspõlve!

Valvi Hiir, Urve Tõnnov

TIIU PÕLLUMAA 70

Kaalepite pere teine laps, tütar Tiiu, sündis 4. veebruaril 1932. aastal. Vanem vend Ain oli siis 6-aastane. Pere elas Kambjas — isa töötas metskonnas ja ema oli kodune. Haritud ja eestluse tõekspidamistega vanematele mõtleb Tiiu suure tänutundega.

1939. aastal alustas Tiiu haridusteed Tartu 1. Algkoolis, teise klassi läks ta Tartu 14. Algkooli, mis asus sel ajal kodule lähemal. Sellest koolist, hiljem tuntud Miina Härma nim. Tartu 2. Keskkoolina, sai Tiiu Kaalep 1950. aastal keskkooli lõputunnistuse. Sama aasta sügisel algasid õpingud Tartu Riikliku Ülikooli geograafiaosakonnas. Keeltehuvi tõi õpihulilise Tiiu 1956. aastal teist korda ülikooli — kaugõppesse inglise keelt õppima. Ta jõudis V kursusele, siis tuli abiellumine ja stuudium jäi sedapuhku pooleli, mitte aga õpingud. 1960. aastatel alustas ülikoolis Pent Nurmekunna eestvedamisel tegutsemist orientalistikaring, kus õpiti tundma idamaade kultuuri ja keeli. Tiiu uudishimulik ja ergas vaim pühendus hiina keele saladustesse. Hiina keele õpingute ajast on pärit tema kirjutised ajakirjas *Keel ja Kirjandus* (“Hiina kirjanduse eestikeelseist tõlkeist” ja “Hiina pärisnimede kirjutamine ladinatähelises kirjaväis”). Tiiu pikemad reisidki viisid teda huvist idamaade vastu Kesk-Aasiasse. Inglise keele oskust rakendas Tiiu tõlkijana. 1960. aastate Tartu ajalehes *Edasi* ilmus tema tõlgitud H. G. Wellsi ja M. Callaghani novelle.

Raamatukogutööd alustas Tiiu Põllumaa Eesti Põllumajanduse Akadeemia Raamatukogus. Tartu Ülikooli Raamatukoguga algas töösuhe 1968. aastal, esialgu bibliograafiaosakonnas ja siis hulk aastaid käsikirjade ja haruldaste raamatute osakonnas. Ta koostas mitu huvitavat näitust, uuris ja kirjeldas 19. sajandi vene illegaalset kirjandust, Lenini teoste haruldasi väljaandeid, vanu reisikirjel-

dusi jm. Põnevamatest materjalidest pidas ta konverentsiettekandeid ja kirjutas ka artikleid. Pikki aastaid oli ta esimene abiline osakonnas hoiul olevate kogude vahendamisel uurijatele, s.t. lugemissaali teenindaja. Siit siirdus ta ka 2002. aastal pensionile.

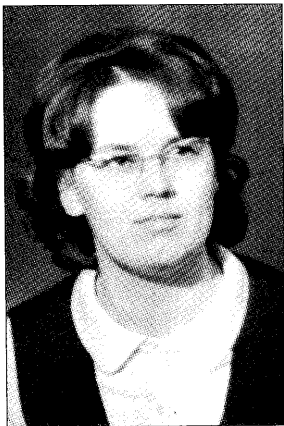
Sealtpeale on Tiiu vaba tegelemaks oma laialdaste kultuurihuvidega. Ta loeb palju ja tõlgib, käib kontsertidel ja näitustel, osaleb kirjandus- ja luuleõhtutel. Tiiuga on huvitav ja hariv vestelda, tema poolt on pakkuda teadmised ja sageli ootamatu ning omapärane vaatenurk maailma asjadele. Tiiut kohtab seal, kus on õhus uued teadmised ja ümberringi huvitavad inimesed, ta on kohal ka seal, kus on hädasolijad ja abivajajad. Idamaa kalendri järgi lammas, ei tee Tiiu midagi lambaks olemise vastu, otse vastupidi — ta on allaheitlik ja pügamiseks valmis. Nii vajabki ta vahel ka ise abi — mõnda sooja, julgustavat sõna või vähemalt tema elufilosoofia mõistmist.

Imetusväärne on Tiiu sõnaosavus ja huumorimeel luulevormis ning vormitaju ja värvimeel joonistustes. Sõprade ja kolleegide sünnipäevadeks või muudeks tähtpäevadeks on Tiiul ikka valminud suurejooneliselt kujundatud kaart rohkete piltide ja sügavmõtteliste värssidega. Ta võib neid tekitada hetkega, aga ei kahetse ka tõsisema teose loomiseks kulutatud päevi. Meie ülesanne oleks Tiiu juhulooming kokku koguda. Kõige selle kõrval või õieti eelkõige on Tiiu kahe tubli lapse ema ja tema suureks uhkuseks on olla seitsmekordne vanaema.

Sinu enda laadis — *oo, Tiiu, palju õnne ja tervist sulle!*

Maret Konson, Mare Rand

MARJU SALVE 60

Marju Salve sündis 26. juunil 1942. aastal Tartus. 1961. aastal lõpetas ta Tartu 3. Keskkooli ja 1970. aastal Tartu Ülikooli keemiaosakonna.

Tööteed alustas Marju 1961. aastal laborandina elektrokeemia laboratooriumis, kus töötas ka õpingute ajal, olles ühel suvel küll kirjas ehitusjaoskonna pottsepana. Diplomitöös sai Marju Salve tulemused, mis aitasid kaasa tahkete elektrodide pinna polükristalsusest tingitud nähtuste selgitamisele, millele toetudes Moskva Ülikooli elektrokeemikud formuleerisid avastuse. Marju jätkas 1972. aastast teadurina ja 1980.–1993. aastani töötas laboratooriumi juhatajana. Elektrokeemia laboratooriumi ajajärku langes Marju aktiivne tea-